

[Aksel Larson.]

at de under en eller anden form gentager det tilbud, der fremkom fra lønmodtagerorganisationerne i november-december i fjor.

Hvad angår regeringens planer med hensyn til landbruget og hjemmemarkedspriserne og støtteordningerne, kan jeg jo godt forstå hensigten med det. Man regner ud, at hvis man kan få landbruget til at affinde sig med, at det fremtidig ikke skal have disse særlige hjemmemarkedspriser, men det skal have en eller anden form for statstilskud, det, man upopulært i landdistrikterne kalder socialhjælp, som altså skal give landbruget de samme pengeindtægter. Hvis man kan gøre det, så opnår man derved, at pristallet sænkes, og så får det virkning på lønningerne. Men da pengene formentlig skal fremskaffes over skatterne, kommer landets befolkning alligevel til at betale det, omend på en lidt anden måde og måske med en lidt anden vægt på de forskellige indkomster. Resultatet bliver altså, at man gennem pristalsfusk laver indgreb i de overenskomstmæssige pristalsreguleringsaftaler, der er truffet; man gør det, man i december måned sagde var så forfærdeligt, og samtidig indleder man noget, der må være betænkeligt, når man vil gøre det i det omfang, jeg forstår man her ønsker at gøre det. For så kunne man jo give sig til at gå videre og kunstigt bringe alle mulige priser ned ved hjælp af offentlige tilskud og så tage pengene ind ad skattevejen, for skatter går jo ikke ind i pristallet.

Jeg må sige, at det er noget, jeg må være betænkelig ved. Jeg kunne godt tænke mig, at vi slap af med disse særlige hjemmemarkedspriser, men på betingelse af, at man reviderer hele støtteordningen for landbruget og finder ud af en helt anden måde at støtte dansk landbrug og hjælpe dansk landbrug til at få bedre konkurrenceevne end de metoder, man har brugt hidtil. At gøre det blot på den måde, som jeg forstår regeringen her ønsker det, kan jeg ikke være villig over for.

I øvrigt må jeg også — selv om det åbenbart irriterer hr. Henry Christensen, at vi tillader os den slags — stille visse spørgsmål. Jeg vil gerne spørge, hvordan det forholder sig med den finansielle balance, regeringen stræber henimod. Nu har vi fået at vide, at man lover at ville spare 600 mill. kr., men vi har stadig

ikke fået at vide, hvor man vil spare dem, og en eller anden gang må regeringen vel rykke ud med sin store hemmelighed. Dernæst forudsætter man, at man vil opkræve 400 mill. kr. mere i skatter eller afgifter; man holder stadig væk hemmeligt, hvordan skal pengene komme ind, hvad for en slags skatter eller afgifter eller skatteforhøjelser det skal være. Det giver tilsammen en milliard. Men forleden stod regeringen her og sagde: udgiftsstigningen andrager 800 mill. kr. mere end kalkuleret med i finanslovsforslaget. Vi har nu fået at vide, at man gerne så hjemmemarkedspriserne afløst af en kontant tilskudsordning, som, så vidt jeg er orienteret, ville koste statskassen 600 mill. kr., men hvis man vil lægge de 600 mill. kr. til de 800 mill. kr., er det 1400 mill. kr. Det kan man ikke afbalancere med 600 mill. kr. + 400 mill. kr. Hvor vil man hente de resterende 400 mill. kr., bortset fra at der skal nok være nogle ekstra løse udgifter for statskassen, der ikke er kalkuleret med? Vi mangler altså i allerhøjeste grad besked om, hvad det i grunden er, regeringen har i sinde. Hvad kommer yderligere ind under det, man i tiltrædelseserklæringen kaldte foranstaltninger, der på én gang skaffer statskassen øgede pengeindkomster og begrænser forbruget?

Der er så meget, der er uklart her, og jeg håber, at regeringen, senest når vi er færdige med forhandlingerne i Nordisk Råd, er nået så langt frem, at den i hvert fald kan give noget mere fyldestgørende besked om sine planer end den besked, vi nu har fået, og kan komme med mere konkrete oplysninger og talmateriale og forslag, end vi hidtil har fået.

Vi har også hørt noget om, at der skal ske noget med afskrivningerne. Hvad skal der ske med afskrivningerne? Der skrives i aviserne noget om, at man vil skaffe 500 mill. kr. ved privat opsparing, ved præmiering af den private opsparing, men alle, som er sagskyndige, ved jo, at det er den rene gas, det kan man overhovedet ikke skaffe sådanne nyopsparinger ved. Der har været talt noget om en tvangsopsparing i lighed med, hvad vi har haft før. Man taler om at yde ekstra eksportkreditter. Det er alt sammen så ubestemt, og jeg regner ikke med at få svar på spørgsmål om disse foranstaltninger her. Jeg vil kun nævne, at der er så meget, der er